

PÅSKEDAG-PREKEN

Salhus menighet 12. april 2020

Dagens bønn

Jesus Kristus, oppstandne Herre og Frelser, vi takker og lovpriser deg, du som har brutt dødens lenker og knust djevelens makt. Vi ber deg: Fyll våre hjerter med gleden fra det levende håpet du har gitt oss, så vi som kvinnene ved graven kan vitne om din oppstandelse. Du som med din Far og Den hellige ånd lever og råder, én sann Gud, fra evighet og til evighet.

Amen.

Første lesning

Det står skrevet i Salme 118, 14-24:

- 14 Herren er min styrke og min sang,
han er blitt min frelse.
- 15 Hør, det er jubel og seiersrop
i de rettferdiges telt!
Herrens høyre hånd gjør storverk,
- 16 Herrens høyre hånd løfter opp.
Herrens høyre hånd gjør storverk.
- 17 Jeg skal ikke dø, men leve
og fortelle om Herrens gjerninger.
- 18 Hardt har Herren tuktet meg,
men han overga meg ikke til døden.
- 19 Lukk rettferds porter opp for meg,
jeg vil gå inn og prise Herren!
- 20 Dette er Herrens port,
her går de rettferdige inn.
- 21 Jeg priser deg fordi du svarte meg,
du ble min frelse.
- 22 Steinen som bygningsmennene vraket,
er blitt hjørnestein.
- 23 Dette er Herrens eget verk,
underfullt er det i våre øyne.
- 24 Dette er dagen som Herren har gjort;
la oss juble og glede oss på den!

Andre lesning

Vi hører videre fra Paulus første brev til Korinterne i det 15. kapitlet, 1-11:

1 Jeg kunngjør for dere, søsken, det evangelium jeg forkynte dere, det dere også tok imot, det dere også står på. **2** Gjennom det blir dere også frelst, når dere holder fast på ordet slik jeg forkynte det, ellers blir det forgyeves at dere kom til tro. **3** For først og fremst overga jeg til dere det jeg selv har tatt imot, at Kristus døde for våre synder etter skriftene **4** at han ble begravet, at han sto opp den tredje dagen etter skriftene, **5** og at han viste seg for Kefas og deretter for de tolv. **6** Deretter viste han seg for mer enn fem hundre søsken på én gang. Av dem lever de fleste ennå, men noen er sovnet inn. **7** Deretter viste han seg for Jakob, deretter for alle apostlene. **8** Aller sist viste han seg for meg, jeg som bare er et ufullbåret foster. **9** For jeg er den minste av apostlene, jeg er ikke verdig til å kalles apostel, for jeg har forfulgt Guds kirke. **10** Men ved Guds nåde er jeg det jeg er, og hans nåde mot meg har ikke vært bortkastet. For jeg har arbeidet mer enn noen av dem, det vil si ikke jeg, men Guds nåde som er med meg. **11** Men enten det er jeg eller de andre – dette forkynner vi, og dette har dere tatt imot i tro.

Prekentekest

Dette hellige evangeliet står skrevet i Lukas evangeliet i det 24. kapittel, 1-9:

1 Ved daggry den første dagen i uken kom kvinnene til graven og hadde med seg de velluktende oljene som de hadde laget i stand. **2** Da så de at steinen var rullet fra graven. **3** Og de gikk inn, men fant ikke Herren Jesu kropp. **4** De visste ikke hva de skulle tro, men med ett sto det to menn hos dem i skinnende klær. **5** Kvinnene ble forferdet og bøyde seg med ansiktet mot jorden. Men de to sa til dem: «Hvorfor leter dere etter den levende blant de døde? **6** Han er ikke her, han er stått opp. Husk hva han sa til dere mens han ennå var i Galilea: **7** 'Menneskesønnen skal overgis i syndige menneskers hender og korsfestes, og den tredje dagen skal han stå opp.'» **8** Da husket de hans ord. **9** Og de vendte tilbake fra graven og fortalte alt dette til de elleve og til alle de andre.

PREKEN

Kjære menighet! GOD PÅSKE!

La oss hilse hverandre som de første kristne gjorde!

Presten: KRISTUS ER OPPSTANDEN!

Menigheten: JA, HAN ER SANNELIG OPPSTANDEN!

Vi feirer ikke påske fordi det skal bli sant, men fordi det er sant!

Vi synger i salmen «Dine hender er fulle av blomster», i 4. verset: «Våre øyne er til for å se deg.»

Forfatteren André Bjerke beskriver øynene slik: «To luker i himlen går opp».

Og i salmen «Deg være ære» i 3. verset står ordene: «Troens øye ser det: Han gir liv og fred.»

Øyenvitner er viktige i en rettsak, og vi sier gjerne: «Jeg så det med egne øyne!»

Også i tekstene i dag fokuseres det på øynene.

I Salme 118 vers 23:

*Dette er Herrens eget verk,
underfullt er det i våre øyne.*

I 1. Kor 15 vers 5-8:

... og at han viste seg for Kefas og deretter for de tolv.

6 Deretter viste han seg for mer enn fem hundre søsken på én gang. Av dem lever de fleste ennå, men noen er sovnet inn. 7 Deretter viste han seg for Jakob, deretter for alle apostlene. 8 Aller sist viste han seg for meg, jeg som bare er et ufullbåret foster.

I Luk 24 vers 2-5:

2 Da så de at steinen var rullet fra graven. 3 Og de gikk inn, men fant ikke Herren Jesu kropp. 4 De visste ikke hva de skulle tro, men med ett sto det to menn hos dem i skinnende klær. 5 Kvinnene ble forferdet og bøyde seg med ansiktet mot jorden.

For meg viste Jesus seg slik at jeg så ham som min Frelser og venn da jeg var 15 år. Et under jeg må takke og prise Gud for.

Troens øye ser det!

Vi får se, fordi andre så, og fordi vi alle er sett av han som lever i all evighet!

I den tomme graven så de Guds sendebud, og de hørte evangeliet: «*Han er ikke her, han er stått opp.*»

Så gjorde de som Jesus. Gikk ut av graven, ut i lyset, ut til de som ikke hadde sett, for at også de skulle se.

Jesus kommer med liv, fordi vi lever i en verden som er forgjengelig.

Han kommer med fred, fordi våre hjerter er urolige inntil vi finner hvile i Gud.

Han kommer med nåde, fordi bare han kan fri oss fra synd og død og plage, og gi oss evig liv.

Han kommer og smitter oss med en kjærlighet som søker hvert menneske.

I oppstandelsens lys skal vi leve, til håp og trøst i en krevende tid. Et kall til å følge Jesus ut av gravens mørke.

I oppstandelsens lys skal vi også en gang dø, trygge på at Jesu seierrike oppstandelse betyr liv for oss.

Ære være Faderen, og Sønnen, og Den hellige ånd, som var, er og blir, en sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.